

6. Og led os ikke ind i fristelse

Det vil sige:

Gud frister vel ingen;
men vi beder i denne bøn, at Gud vil vogte og bevare os, for at Djævelen, verden og vort kød ikke skal bedrage os og forføre os til mistro, fortvivlelse og anden stor skam og last, og at vi, dersom vi således angribes, dog til sidst må vinde og beholde sejren.

**Led os ikke ind
i fristelse!**

Matthæus lærer os, hvad Jesus lærte ham fristelser

Gud frister vel ingen

Gud frister os ikke til at synde. Men der er tider, hvor han prøver vores tro for at bringe os tættere til ham selv og styrke vor tro.

Andre bibelske tekster:

Jakobs Brev 1,13 Men ingen, som bliver fristet, må sige: «Jeg bliver fristet af Gud;» for Gud kan ikke fristes af det onde, og selv frister han ingen.

Johannes 6,5-6 Da Jesus løftede blikket og så, at en stor skare kom hen imod ham, sagde han til Filip: «Hvor skal vi købe brød, så disse folk kan få noget at spise?» Men det sagde han for at sætte ham på prøve, for selv vidste han, hvad han ville gøre.

Jakobs Brev 1,2-3 Mine brødre, I skal kun regne det for glæde, når I kommer ud for prøvelser af forskellige slags; I ved jo, at når jeres tro prøves, skaber det udholdenhed.

Første Mosebog 22,1-19 om, hvordan Herren prøvede Abraham, da han befalede ham at ofre Isak;
Dommerbogen 2,22, hvor Gud prøvede Israel for at se, om de ville følge Herrens vej; og

Matthæus:

Jesus blev selv ført ud i ørkenen af Ånden for at fristes af Djævelen, Matthæus 4:

Jesus prøvede den kanaanæiske kvindes tro. Matthæus 15,21-28

men vi beder i denne bøn, at Gud vil vogte og bevare os, for at Djævelen, verden og vort kød ikke skal bedrage os og forføre os til mistro, fortvivlelse og anden stor skam og last, og at vi, dersom vi således angribes, dog til sidst må vinde og beholde sejren.

Matt. 13:18-22: ¹⁸ Så hør I da lignelsen om sædemanden.

¹⁹ Når et menneske hører ordet om Riget og ikke fatter det, kommer **den Onde** og røver det, der er sået i hans hjerte; det er det, som blev sået på vejen.

²⁰ Det, som blev sået på klippegrund, det er ham, der straks tager imod ordet med glæde, når han hører det; ²¹ men han har ikke rod i sig, han holder kun ud en tid, og når der kommer **trængsler eller forfølgelse** på grund af ordet, falder han straks fra.

²² Det, som blev sået mellem tidsler, det er ham, der hører ordet, men **denne verdens bekymring og rigdommens blændværk kvæler** ordet, så det ikke bærer frugt.

Satan fristede Judas til at forråde Kristus og blev ledt ud i fortvivlelse;

Matt 27,4-5

Peter stolede på sig selv:

Matt 27, 34-35: Jesus sagde til ham: «Sandelig siger jeg dig: I nat, før hanen galer, vil du fornægte

mig tre gange.» Peter sagde til ham: «Om jeg så skal dø sammen med dig, vil jeg aldrig fornægte dig.» Det samme sagde også alle de andre disciple

Peter fulgte menneskers vilje – ikke Guds

Matt 16,22-23: Da tog Peter ham til side og begyndte at gå i rette med ham og sagde: «Gud bevare dig, Herre, sådan må det aldrig gå dig!» Men Jesus vendte sig om og sagde til Peter: «Vig bag mig, Satan! Du vil bringe mig til fald. For du vil ikke, hvad Gud vil, men hvad mennesker vil.»

HJÆLPEN VAR OG ER, at Jesus lærer os, hvad han skal gøre for os: Lide, død og sejre over døden:

Matt 16,21: Fra da af begyndte Jesus at lade sine disciple vide, at han skulle gå op til Jerusalem og lide meget ondt af de ældste og ypperstepræsterne og de skriftkloge og slås ihjel og opstå på den tredje dag.

Jesus vejleder mod ægteskabsbrud med Skaberens ord.

Matt 19,3-6: Nogle farisæere kom hen til Jesus, og for at sætte ham på prøve spurgte de: «Er det tilladt en mand at skille sig fra sin hustru af en hvilken som helst grund?»⁴ Han sagde: «Har I ikke læst, at Skaberen fra begyndelsen skabte dem som mand og kvinde⁵ og sagde: «Derfor skal en mand forlade sin far og mor og binde sig til sin hustru, og de to skal blive ét kød?»⁶ Derfor er de ikke længere to, men ét kød. Hvad Gud altså har sammenføjet, må et menneske ikke adskille.»

BAGGRUND i Gamle Testamente:

1. **Mosebog 3,1-5** hvor djævelen fristede Eva til at tvivle og være ulydig mod Gud.
2. **Samuelsbog 12,9**, hvor Davids syndige natur ledte ham til hor og mord.

GUDS ORD er vor hjælp! Guds Søn modstod ved Guds ord i Skriften: Det er også vores hjælp

Mattæus 4,1-11: Så blev Jesus af Ånden ført ud i ørkenen for at fristes af Djævelen.² Og da han havde fastet i fyrre dage og fyrre nætter, led han til sidst sult.

³ Og fristeren kom og sagde til ham: «Hvis du er Guds søn, så sig, at stenene her skal blive til brød.»⁴ Men han svarede: «**Der står skrevet:** «Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, der udgår af Guds mund.» »

⁵ Da tog Djævelen ham med til den hellige by, stillede ham på templets tinde⁶ og sagde til ham: «Hvis du er Guds søn, så styrk dig ned. For der står skrevet: Han vil give sine engle befaling, og de skal bære dig på hænder, så du ikke støder din fod på nogen sten.»⁷ Jesus sagde til ham: «**Der står også skrevet:** «Du må ikke udæske Herren din Gud.» »

⁸ Igen tog Djævelen ham med sig, denne gang til et meget højt bjerg, og viste ham alle verdens riger og deres herlighed⁹ og sagde til ham: «Alt dette vil jeg give dig, hvis du vil kaste dig ned og tilbede mig.»¹⁰ Da svarede Jesus ham: «Vig bort, Satan! **For der står skrevet:** «Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.» »

¹¹ Da forlod Djævelen ham, og se, der kom engle og sørgede for ham.

BØNNEN er vor hjælp: Jesus tager disciplene med ind i bøn og opfordrer til at bede.

Matthæus 26,37-41:³⁷ Så tog han Peter og de to Zebedæussønner med sig. Og han blev grebet af sorg og angst.³⁸ Da sagde han til dem: «Min sjæl er fortvivlet til døden. Bliv her og våg sammen med mig!»³⁹ Og han gik lidt længere væk, faldt ned på sit ansigt og bad: «Min fader, hvis det er muligt, så lad dette bæger gå mig forbi. Dog, ikke som jeg vil, men som du vil.»⁴⁰ Han kommer tilbage til sine disciple og finder dem sovende, og han sagde til Peter: «Så kunne I da ikke våge blot en time sammen med mig?»⁴¹ **Våg, og bed om ikke at falde i fristelse.** Ånden er rede, men kødet er skrøbeligt.»

ST. KATEKISMUS:

Derfor er der ikke noget andet råd eller nogen anden trøst end at løbe hen og gribe om Fadervor og af hjertet sige til Gud: Kære Far! Du har befalet mig at bede, lad mig nu ikke blive fristet og falde tilbage. Så vil du mærke, at den må høre op og omsider overgive sig. Men vil du driste dig til at klare dig selv med dine egne tanker og dit eget råd, vil du kun gøre det værre og give Djævelen mere rum. ... Men bønner kan holde ham borte og drive ham tilbage.